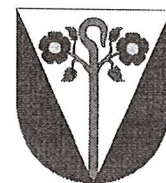

JOSEFODOLSKÉ DIVADELNÍ JARO 2005

č.2

sobota 7.5.2005

DS Sokol Bozkov

V malebném údolíčku, s kostelem na vršku, leží obec Bozkov, pár kilometrů od Železného Brodu. Na rynku mají postavenou sokolovnu a v ní víceúčelový sál. Tam je skromné, ale příjemné sídlo místního divadelního spolku.

Zrovna tak jsou skromní, ale velice milí a přátelští jeho členové. Hrají u nás letos již potřetí. Samotná komunita v obci a okolí má typicky venkovský charakter a pro ni v prvé řadě bozkovští hrají. Vybírají si tituly, které jsou jeho diváctvu blízké. Navíc celý soubor je velmi zpěvný a také má mezi sebou hodně mladých. A to je dobře. Přejeme jim úspěch.

Hry Slávy Grohmanové mají v Bozkově tradici

Po čtyřech letech divadelníci z Bozkova opět nastudovali hru se zpěvy „*V tom našem kostelíčku*“ od Slávy Grohmanové (obnovená premiéra se konala 27. 11. 2004).

Hudbu ke hře složil Antonín Kincl. Tato lidová opereta o třech jednáních, jak ji označují sami bozkovští, není jediným dramatickým dílem, které soubor od této autorky v minulosti uvedl na scénu. Hrály se zde již dva kusy, a to „*Seděla pod Borovičkou*“ a „*Hospůdka u Markytky*“.

Hra „*V tom našem kostelíčku*“ byla v Bozkově s velkým úspěchem inscenována už v roce 1937. Z tehdejšího obsazení žije dosud Marie Berková, která hrála Jáju. V obnovené inscenaci této hry se režie ujal pan Vratislav Ouhrabka, který rovněž vytvořil scénu.

Rázovité venkovské postavy ze hry Slávy Grohmanové

Ze hry „*Jak ulovit knížete*“ DS ze Zákup

DS Havlíček Zákupy

Sobota 7. 5. 2005, 16^h hod.

Soubor s osmdesátiletou tradicí. A hrají stále, nestárnou, jsou nesmírně ukázněni. Mám takový dojem, že z patnácti ročníků nevynechali ani jeden. Dokonce dvakrát byli nominováni na národní přehlídku a neztratili se tam. Jsou to vedle divadelního souboru Krakonoš naši nejstarší přátelé. Rádi je opět mezi sebou vítáme a těšíme se na vzájemné povídání.

Zákupy hrají Dostojevského

Divadelní soubor ze Zákup přivezl na letošní josefodolskou přehlídku komedii ruského klasika Fjodora Michajloviče Dostojevského „*Jak ulovit knížete*“ v dramatinizaci Jiřího M. Šimka, který představení rovněž režisuje a vystupuje v roli Moskaleva, Marjina manžela.

Hru Dostojevskij napsal na motivy své povídky „*Strýčekův sen*“. V něm popisuje život v malém ruském městě Mordasově na konci 1. poloviny

19. století. První dáma města Marja Alexandrovna Moskalevová chce výhodně provdat dceru Zinaidu, o kterou se uchází také hejsek Mozgljakov. Zina však miluje chudého mladíka, jenž umírá na tuberkulózu. Marji se naskytne příležitost ulovit pro Zinu starého knížete. Zina se nakonec nechá přemluvit, že její sňatek s knížetem může pomoci k léčení jejího milého ...

I když Dostojevskij je především znám jako vynikající světový prozaik s velmi pesimistickým viděním světa („*Urazení a ponížení*“, „*Zápisky z mrtvého domu*“, „*Zločin a trest*“, „*Bratři Karamazovi*“, „*Idiot*“, „*Běs*“ aj.), láká do dnešních dnů i jeho dramatická tvorba. Jeho dílem prolíná pesimistické vidění světa, které bylo způsobeno pohnutými životními osudy autora.

Zákupští letos přijeli s komedií, jak již bylo předesláno v úvodu. Přejeme jim mnoho úspěchů na josefodolské přehlídce.

O autorovi předlohy ...

Fjodor Michajlovič Dostojevskij se narodil 11. prosince 1821 v Moskvě jako syn lékaře šlechtického původu. Jeho téměř sedmdesátiletý život byl plný zvratů, často velmi tragických. V roce 1849 byl spolu s dalšími členy spolku utopických socialistů zatčen a odsouzen k smrti zastřelením. Na popravišti dostal milost a byl odsouzen na čtyři roky káznice. Nešťastné manželství a hráčská vášeň (v letech 1867–1871 jezdil po všech hernách Evropy) podlomily jeho duševní zdraví. Zemřel po dlouhé nemoci 9. února 1891 v Petrohradu.

Slovo režiséra a autora dramatinizace ...

„*V dramatickém tvaru, který jsem zpracoval podle uvedené povídky (vím, že jsem nebyl první), je zachována linie Mozgljakovovy snahy získat Zinu, vypíchnuto úsilí Marji o sňatek Ziny s Knížetem a Mozgljakovova protiakce. Příběh lásky Ziny k chudému mladíkovi je vypuštěn. Závěr je přepracován, objeví se bratranec Knížete, zjev Ziny ho okouzlí a sám se ji pokusí získat. Zda se mu to podaří, zůstává otevřené, ale Marjin závěrečný výstup hovoří za vše: „A kdo si pak troufne na Marju Alexandrovnu?““*

Jiří M. Šimek

Přehlídka se koná za finanční podpory Krajského úřadu v Liberci, Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl a dalších sponzorů zveřejněných ve vstupní hale divadla.

DS Tyl Slaná u Semil

Sobota 7. 5. 2005, 19.³⁰ hod.

A ejhle! Máme tu nováčka. Vítejte – tedy nováčka na prknech našeho jeviště. Už asi dvakrát či třikrát na celou přehlídku jezdí tři dámy a jeden pán. Nasávali dojmy z představení a seminářů, vždy byli atmosférou nadšeni. A tak letos přijeli a budou hrát. Jejich hra byla na premiéře půvabná a mně se líbila! Přeji jim úspěch a radost z práce.

Závěr přehlídky s komedií Johna Patricka

Divadelní soubor ze Slané u Semil vystupuje v Josefově Dole s hrou „*Podivná paní Savageová*“. Známa a divácky vděčná komedie pochází z pera Johna Patricka, amerického autora mnoha divadelních her a filmových scénářů, nositele Pulitzerovy ceny. Jeho díla

jsou charakteristická humorným a laskavým zaujetím pro slabůstky a originalitu osamělých lidských bytostí, které marně hledají pochopení ve svém nejbližším okolí. Hra vypráví o bohaté ovdovělé dámě libující si v pošetilostech a charitativní činnosti, za což ji její děti nechají zbavit svéprávnosti ...

Slovo o autorovi ...

John Patrick se narodil 17. května 1907 v Louisville ve státě Kentucky. Měl tvrdé a neradostné mládí, pracoval jako silniční dělník, aby si vydělal na studia. Jako skvělý dramatik prorazil až v roce 1945 hrou „*Horké srdce*“. Z tantiémy za tuto hru si koupil farmu a stal se – jako mnozí američtí spisovatelé – sedlákem. V průběhu dalších let píše sérii úspěšných divadelních her: roku 1947 „*Příběh Mary Surratové*“, 1949 „*Podivnou paní Savageovou*“, 1951 „*Pohled a budeš udiven*“, 1954 „*Malou čajovnu*“ – největší úspěch své dosavadní dramatické kariéry. Byl odměněn Pulitzerovou cenou a Cenou newyorské kritiky. Zato poslední hrou „*Dobrý jako zlato*“ narazil Patrick na chladný nezáměr brodwayského obecnstva. Patrně námět této komedie, v níž mladý vynálezce promění zlato v hnůj, tomuto obecnstvu příliš nezavoněl. V letech 1961–1974 píše tetralogii o Opale. Jsou to příběhy svérázné ženy, která věří v lidskou dobrotu a spravedlnost. Patrick nenáviděl války, velkoměsta, lidskou tupost, společenské večírky a příliš normální lidi. Vůbec působil, jakoby vyskočil z jedné ze svých rozmarných komedií do světa ne vždy rozmarného. Zemřel roku 1955 v úctyhodném věku osmadvadesáti let.

Přijela Slaná ...

Zatím jenom čtyři ochotníci, ale zbytek dorazí zítra – nadvakrát. Jen přišli, koukli kolem sebe, nasáli ovzduší předsálí a s nadšením vydechli: „*Tady to známe, tady je to fajn.*“ My se těšíme na zbytek souboru.

Představujeme...

Josef Pšenička – herec, režisér, kulisák, výtvarník a dopravce – vše v jedné osobě. Za jeho inscenacemi stojí ale mnoho a mnoho dřiny, neboť Pepa je málokdy spokojený. Řekne třeba: „*Děťulenci, je to dobrý, ale udělejte to tak a tak.*“ A pak „jedeme“ znova, x–krát, dokud nepadáme. Ale bereme ho, je náš a jemu můžeme děkovat za úspěch pohádky „*Líný Honza*“ i komedie „*Petarda*“.

Hanka Dohnalová

Josef Pšenička

První postřehy

Ne že by byl zmatek velký, byl jen trochu. Ještě poslední úprava v klubovně a v obou barech a první káva. Nebyla ani dopitá a přijeli z Poniklé – tedy courali se auty, do 12.⁰⁰ dorazili všichni. To byl halas: je jich děsně moc, taktak se do klubovny vešli. Ale bylo to srdečné a jsme rádi, že přijeli. Ale mají malér. Neměli seznam pro ubytování, mnozí neznali datum narození nebo číslo OP, měli tudíž práce nad hlavu. Prý to ale zvládli.

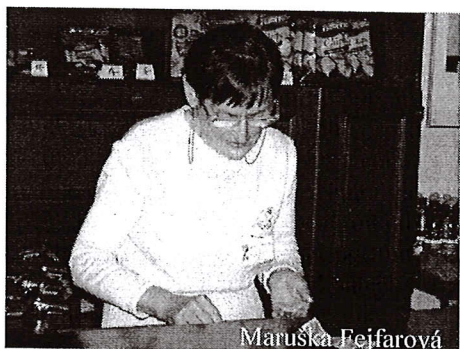
H.D.

DS J. K. Tyl Josefův Důl

Máme novou jednatelku

V letošním roce má na starosti mnohé organizační věci přehlídky nový člověk. Je jím Hanka Stuchlíková, která se vítá se soubory, také je ubytovává, vymáhá na nich seznamy účastníků i smlouvy. Nahradila naši dlouholetou jednatelku Marušku Fejfarovou, jíž za perfektní práci, kterou odváděla, přesnost a pečlivost (až my ostatní z toho měli „mindrák“), patří naše upřímné poděkování. Ona ale nezahálí. Nejenže opět peče naprosto nepřekonatelné šátečky a kremrole, ale pomáhá všude. Večer ji najdete v baru „U Evky“. Maruško – dík.

Tyláci

Maruška Fejfarová

Přehlídka se koná za finanční podpory Krajského úřadu v Liberci, Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl a dalších sponzorů zveřejněných ve vstupní hale divadla.